

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-їй пополудні.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Новий проєкт.

Від літ веде ся в Австрії спір о питанє формальне, хто управлений управильнювати язикуві відносини в державі? Одні стоять на становиску, що в виду існуючого артикулу XIX. основних державних законів саме правительство має до того право. Другі думають, що управильненє язикувих відносин належить до компетенції центрального парламенту, котрий ухвалюючи в 1868 р. основні закони, забув собі (?) лише до артикулу XIX. видати езекутивні закони для коронних країв. Треті уважають лише сойми компетентними рішати язикуве питанє в коронних краях. Четверті вкінці узнають мішану компетенцію в тій справі: правительства, парламенту і соймів.

За сим завзятым спором о компетенцію виріс теперішній політичний хаос в Долитавщині. Богато газдинь, а мало хліба. Учені спорять між собою, а народи терплять. Пани бють ся, а в мужиків чуби болять.

А щож каже нам практика? Практика каже, що Полякам і Італіянням дано в 1869 р. язикуві права дорогою правительственных розпоряджень і — акт сей був вповні конституційний і легальний. Практика каже також, що тою самою дорогою наділено Чехів деякими язикувими правами в 1880 р. і — акт сей був також неоспорюваний, а проте конституційний і легальний. Спір о компетенцію виринув доперва при нагоді, коли в парламенті появили ся внесенє Вурмбранда і Шаршміта на заведене німецького державного языка, а відтак в хвили, коли гр. Бадені видав свої язикуві розпорядження для Чехії і Морави. Тоді сказано доперва: се нарушенє конституції, се нелегально!

Нині продовжає ся спір о компетенцію, а за сим спором о формальну сто-

рону годі полагодити язикуве питанє мериторично.

А чи полагодив парламєнт сю справу тоді, коли міг? Ні! Він не полагодив єї ані в часах внесенє Вурмбранда та Шаршміта, ані в минулім році, коли бар. Діпавлі поставив в парламєнті відповідне внесенє, а коли гр. Тун кликав Німців і правицю до вибору язикувої комісії. Рівнож і краєві сойми не упорали ся доси з язикувим питанєм в коронних краях. Не зробили сего Чехи в Празі, не зробили сего Чехи і Німці в Берні, хоч вибрали комісію язикуву; не зробили сего і Поляки, хоч мали перед собою внесенє Лаврівського в 1869 р. і внесенє Вахнянина в 1898 році. Не зробили сего і Німці в Сирії та Каринтії, не зробили і Італіянци в полудневих соймах, не зробили і Хорвати в Дальмації.

В виду сеї простої неохоти з одної сторони, а завзятого спору о компетенцію з другої сторони, щож могло бути природнійшим, як те, що гр. Тун рішив ся бодай чєско-німецький язикувий спір порішити дорогою провізоричного закона, виданого на основі §. 14-го? Таж такий закон був би відтак прийшов на стіл центрального парламєнту. Здавалось, що сим способом вийде наша Долитавщина бодай в часті з хаотичного свого положеня. Отжеж і сей спосіб полагоди відкинули з одної сторони Німці своїми найновішими ухвалами чи протєстами соймовими, з другої сторони самі Чехи устами д-ра Енгля.

Нинішні вісти такі, що гр. Тун здержав ся поки-що з видачию свого язикувого виданя і хоче перед тим спитати о раду езекутивного комітету правиці, а рівночасно виступив якийсь консерватист чєский в праскій Politik з новим modus procedendi в тій справі, щоби? — щоби опять лише проволічи зршенє.

Консерватист сей каже: В язикувій справі веде ся спір о компетенцію між парламєнтом а соймами. Ні одна ні друга сторона не хоче уступити. Треба проте вибрати посередну дорогу. І ось слідує нова рада консервативна: най правительство видасть цісарске розпорядженє на основі §. 14., котрим би веліло центральному парламєнтові перевести постанови XIX. артикулу основних державних законів. Цісарске се розпорядженє прийде ео ipso на стіл парламєнту до одобрєня і ухвали. Як се стане ся, тоді правительство предложить поодиноким соймам готові проєкти до язикувих краєвих законів і подбає, щоби сойми як найскорше упорали ся з ухвалою сих законів. Таким способом буде вовк ситий і коза ціла. Парламент зробив своє, а сойми своє. Оба ті законодатні чинники будуть вдоволені, бо їм в рівній мірі признано компетенцію в язикувим питаню. Ініціятиву буде мати центральний парламєнт, а переведенє не полинить ся соймам. Тількож — додає консерватист чєский — треба діло так уладити, щоби відтак народи що до язикувих прав станули побіч себе, а не один понад другим.

Таке проєктує консерватист в праскій Politik. По що? Чи на те, щоби дійсно упоратись вже раз з язикувим питанєм в Австрії? Ні! На те, щоби викликати новий спір о компетенцію, а зршенє чєско-німецького язикувого питаня опять відложити ad calendas graecas. Бож чи можна нині вірити в добру волю більшостий соймових? Чи можна вірити, щоби Чехи самі знесли ся в чєским соймі на обєктивне становище супроти Німців, або Німці в соймах моравским, плєским, сирійским та каринтійским на обєктивне становище супроти своїх славянських меньшостий? Поляки супроти Русинів галицких, Румуни супроти Русинів буковинських, Італіянци супроти

Українські гетьмани Бруховецький та Тетеря.

Івана (Ночуя) Левіцького.

(Дальше.)

Кругом Глухова йшли два вали і два рови. Козаки поправили вал і були готові битись на смерть. В городі були козаки глухівської сотні під рукою Дворецького і генерального судді Животовського, було трохи московського війська. В город збігло ся багато людей з околиці, щоби сховатись од Поляків. Чарнецький підступив під город. Поляки з трьох боків вдарили на Глухів. Проти самих воріт вони насипали шанець, поставили на його гармати і почали кидати в город кулі. Піше військо з двох боків полізло на вали. Козаки одбили ся од Поляків, вискочили за вали і прогнали їх. Тоді король звелів підкопатись під город. Поляки почали підкопуватись під землею двома рукавами: один рукав вели під одну браму, а другий під другу браму. Вони хотіли накласти в ті рукави пороху й зірвати брами та вали і через зірване місце кинутись в город. Як рукави були вже готові, Поляки вкотили туди кілька десятків бочок пороху. В одному рукаві запалили порох. Зірвали одну браму і частку вала. В проломане місце на валу кинулась польска піхота.

Поляки лізли на вал, втикали там польські знамена, рубали частокіл, але козаки скидали їх з вала в рів. Поляки летіли сторч. Козаки стреляли на них зверху з рупниць. Ті що повтікали, розказували, що вони через частокіл бачили другий такий самий вал, котрий було трудно взяти, так як і перший. Тисяча Поляків була вбита на валах, і вони мусіли одступитись.

В другому рукаві під землею не запалив ся порох, а ті козаки, що стояли коло вала і були на поготові кинутись в проломане порохом місце, стояли, кричали та стреляли на втер: наввіся виявилось, що ті Тетерині козаки змовились з глухівскими козаками, щоби недати Полякам влізти в город.

Приступ на город не вдав ся. Настала ніч. Вдарили страшні морози. Полякам приходилось круто од холоду й голоду. Кватир не було, не ставало й хліба. Прийшла звістка, що Бруховецький з своїми козаками та з Москалями настуає з Батурива і хоче вдарити на Поляків збоку. Королеві прийшлося кидати Глухів і йти на Бруховецького. Поляки день і ніч держали запряжених коний і Бруховецький з московським воеводою Ромодановським стріли ся з Поляками. Закінчила битва. Поляки не встояли і повернули на Новгород-Сіверський. Ромодановський пустив ся за ними і догнав в Пирогівці на пе-

ревозі через Десну. Лід почав розтавати і став уже крихкий. Поляки насилу встигли перескочити через Десну і король пішов в Новгород-Сіверський. В Новгороді-Сіверському не пустили Поляків. Тоді король одділив собі частку війська і пішов у Литву, а Чарнецькому та Собєскому звелів вести другу половину війська назад за Дніпро, в Тетерину гетьманщину, де вже почало ся повстання проти Поляків та Тетері.

В той час Поляки дізнались, що під Глуховом Тетерині козацький полковник Богун зрадив Поляків і переказував Глухівцям все, що задумували на війні Поляки. Поляки дізнались, що Богун змовив ся з Бруховецьким і з Москалями напасти на короля саме тоді, як він мав перевозити військо через Десну. Поляки присудили Богуну на смерть і розстріляли його. В той час як Богун задумав зрадити Поляків під Глуховом і передатись московському цареві та Бруховецькому, в той час в Глухові Бруховецького козаки хотіли зрадити царя і передатись королеві. Вони посадили московського воеводу Лопухина в тюрму і засипали землею живими тридцять Москалів. Глухівський протопоп Шматковський на силу вговорив козаків зістатись вірними цареві і незначити московського війська. Нещасні козаки зовсім були збиті з пантелику царем, королем та двома гетьманами,

Словінців та Хорватів, або і Німці тирольські супроти своїх Італійців, Хорвати дalmатинські супроти Сербів та Італійців? Треба бути великим ідеологом і оптимістом, щоби припускати, що сойми дадуть раду справі, котру доси порішити справедливо не були в спроможности ні правительству ні центральному парламенту. Проект чеського консерватиста хоче лише заспокоїти амбіції автономістів, а і централізму поставити сьвічку. В добру волю більшості соймових в так дразливій справі, якою є мовна, нам не хоче ся вірити. Що не сталося через 38 літ конституційної ери, те не стане ся і завтра. А проволікати рішене мовного питання в нескінчене — за пізно...

З політичного поля.

Побут цісаря в Геделе каже догадувати ся, що на разі виступить на перший план внутрішньої політики угорська угода. Дневники вістять, що на другий тиждень відуть до Пешту гр. Туна і др. Кайцль, щоби виробити становище Селя і Люкача що до угоди і вимусити на них уступства що до звисної формулки. Гр. Туна рад би заключити угоду до 1907, а не до 1903 року. Fremdenblatt виступив вже проти формулки Селя і називає її порушенням приречень, які дав Банфі в Ішлю. Се непорозуміння треба вирівняти.

Нові скорострільні пушки для армії австрійської будуть коштувати 40 мільонів.

Посли словінські і хорватські з соймів триєстинського, істрийського і горичного зібрали ся опять 28. цвітня в Триєсті і ухвалили: остаять ся при абстиненційній політиці в виду італійського шовінізму.

Дневники чеські доносять, що в найновіших днях поправилась ситуація в користь правди. Міністер Кайцль має на днях загостити до Праги і порозуміти ся з Чехами що до дальшої акції правительства.

Маршалок істрийського сойму, Кампітеллі, вислав на днях письмо до хорватських соймових послів з зазивом, щоби послі оправдали свою абетиненцію. Хорватські послі не прийняли письма, списаного в італійській мові.

В чеськім соймі, що має бути закритий 13. мая, вибрано для внесеня Скарди в справі виборчої реформи і внесеня Енгля в справі відповіді на цісарське письмо до чеського сойму (яко відповідь на адресу соймову) субкомітет, до котрого увійшли: Ферд. Льобовіц, Фрид. Шварценберг, Металь, Герольд, Скарда, Крамаж і яко предсідатель гр. Букой.

котрі шарпали кожний до себе вешасну Україну.

В той час як король з військом стояв під Глуховом, Тетеря пішов до його з своїми козаками на поміч. Він забрав по дорозі невеличкі городки та місточки. Одні оддавались йому самі самохіть, другі боялись Тетері і одчиняли перед Тетерею ворота; він повернув од Лохвиці на Годяч, але в Годячі було багато війська. Тетеря бояв ся брати його приступом і повернув на Глухів. Під Глуховом він уже не застав короля. Король пішов з військом в Литву. Тетеря з Чарнецьким вернулись назад через Дніпро в київську Україну.

Так скінчив ся похід короля Яна Казимира на Східну Україну. Він не повернув її до Польщі і тільки зруйнував багато сіл та городів і наробив багато лиха в Полтавщині та Чернигівщині. Як тільки вийшли звідтіля Поляки, московські воеводи почали карати ті городи, котрі по добрій волі оддалися королеві. З Переяслава вийшло чотирі тисячі Москалів на Воронків і почали карати їх, за те, що вони оддалися королеві; звідтіля вони пішли на Боршполь і ограбили людей, потім вернулись у Воронків, спалили городок, побили багато людей і вернулись в Переяслав. Але за те тут проти їх збунтувались Українці і стріли їх кулями з гармат, так що вони мусіли втікати в Київ. Сам Бруховецький жорстоко карав ті городи, котрі самі приставали до Поляків.

(Далі буде).

Шлеский сойм закрито 29. цвітня. Подане »Szkoln-oi Masierz-i« в справі субвенції для польської гімназії в Цешині відкинула німецька більшість, а порішила симчасом робити доіски, чи така субвенція потрібна? На однім з послідних засідань заявив пос. Свежи, що тоді настане мир в краю, як правительтво переведе повну національну рівноправність. Пос. Менгер ударяв на § 14, та на угорську угоду і заявив, що не ручить, чи по відкідканю мовних розпоряджень бар. Гавча не буде німецької опозиції в парламенті.

Vaterland оспорує вість, подану деякими опозиційними дневниками о недалеку уступленню гр. Туна. Лагідний воздух мавей не зашкодить шефови кабінету, наколи цасливо пережив зимову непогоду. Чехи — каже Vaterland — не опонують проти мовного закону, лише проти самого § 14-го. Впрочім, мовна справа зійде тепер на другий план.

Hamburger Nachrichten, орган Герберта Бісмарка, ворожать, що небагом прийде до обнови триєстинського союзу: Австрії, Росії і Німеччини. Причина проста. Італія поводить ся так, мовби не належала вже до триєстинського союзу. Она стояла вірно при Австрії та Німеччині, як довго управляв нею Крісті. Рудіні і теперішній міністер заграничних справ, Каневаро, кокетують з Францією. Їх інтереси сходять ся на Середземнім морю. Німеччина мусить оглянути ся за иньшим союзником і по причині, що Англія на самоанських островах порушила її інтереси. — А шож буде — питаємо — зі змаганнями Німеччини, щоби зліпити великий англо-германський союз, до котрого мали увійти Англія, Америка, а навіть Японія? А як помирити з триєстинським союзом Бісмарка факт, що Росія на днях вирівняла свій рахунок з Англією в справі китайській? Лорд Сельбурі заявив оноді на зборах членів академії красних штук в Лондоні, що »англійські інтереси не будуть вже колідувати з російськими«. А стоить се в звязи з англо-російскою угодою.

З Петербурга доносять телеграфічно, що угода між Росією а Англією в справі Хін стала вже фактом на підставі взаїмних нот між гр. Муравевом, а англійським амбасадором Шкотом. На вступі нота висказує, що буде стеречи цілості і незалежності Хін. В дальшій часті не дотикає сфери впливів обох пактуючих держав, але містить зарядження на випадок евентуальних суперечностей інтересів що до будови залізниць в Маньчурії і над Янгсекіянгом. Англія обовязує ся, що не буде ставляти перепон Росії що до будови залізниць на північ від великого муру хінського, ані не буде там сама закладати залізниць, ані підпомагати, ані заохочувати до того кого иньшого. Росія-ж прийняла на себе такіж зобовязання взглядом Англії що до долини Янгсекіянгу. Подрібніші постанови дотичать спірних просторів. Загода така має велику далекосяглість і після перековання рішаючих сфер впливу також на англійсько-російські відносини, у иньших точках сьвіта, як в Індиях і Авганістані. Такий зворот в політиці не дуже то на руку Франції, тому що її інтереса в тих сторонах впрост суперечні англійським. Та в Німеччині сам факт заключеня сеї угоди викликає дуже прикрі вражіння. На підставі конвенції з Хінами, доконаної по пімоносецьким мирі, мають Німці великі претенсії до дорічя Яксенкіянгу, а берлінські дневники вказують ще на дорічя ріки Гоанго, яке Німці повинні забезпечити для свого впливу. В тім напрямі приходять енергічні відзиви в німецькій прасі котрі однак не покликають ся на значінє і спільність триєстинського союзу, бо обі другі спільнички, Італія і Австрія відтягнули ся зовсім від хінських справ. Тож не стало би дивним, колиб колоніальні інтереси причинили ся до зближеня Німеччини і Франції.

Кабінет італійський Пелю-Каневаро попав в хлопоти. Парламент поставив до него 19 інтерпеляцій в справі невдач китайських і того факту, що Англія помогла Франції загорнути територію на північній побережю Африки поза Триполісом, до котрого Італія мала засядно грубі претенсії.

Росія одержала від перського шаха призволенє на будову залізниць від полудневих берегів каспійського моря через Персію до затоки переккої.

Доповняючі вибори до іспанського сенату випали користно для правительства. На 179 нововибраних сенаторів належить 110 до правительственного сторонництва. Лібералів вибрано 50. карлістів лише 3. В театрі королівським в Мадридї увязнено оноді ветеринара Шамона підозріного о намір атентату на королеву. При увязненім найдено штилет, револьвер і отрую. Показалось однакож, що Шамон терпить на маїню переслідованя.

Війна на Филипинах мабуть покінчена. Послідна побіда ген. Отіса розбила найлучшу частину армії Агвінальда. Доносять, що вожд Тагалів вдав ся вже в переговори з ген. Отісом.

Райфайзенки в Долшній Австрії.

(Дальше.)

Долшньо-австрійський сойм полагаджуючи справозданє виділу краєвого, прийняв его ухвалою з дня 21. січня 1887 до затверджаючої відомости і акцептував в цілості становиско Виділу краєвого, а заразом поручив Виділові краєвого дальше: щоби по вислуханю знакотів, виготовив взірцевий статут, інструкцію і регулямін для заряду і ради надзираючої, щоби приготував взякі друки, які показались в касах Райфайзенівських практичними — при уважленню заходячих відносин в Нижній Австрії і відтак щоби роздав їх бесплатно громадам і взагалі кождому, хто би ся хотів заняти заложенєм такої каси.

Сойм поручив також, щоби маючий ся виготовити статут нормальний і дотичне справозданє подав до відомости існуючих товариств рільничих (wirthschaftliche Casinos) і старав ся поучувати сельську людність через учителів вандруючих і краєвих урядників при случайности комісій — о важности і значіню кас Райфайзенівських; — та щоби на кошти першого урядженя тих кас сойм уділив виділови краєвому на рік 1887 кредит 2000 зр.;

Перед кількадесять літами більші Банки нижньо-австрійські і каси ощадности зложили зі своїх чистих зисків фонд близько 20.000 зр., котрий призначили на підпиране товариств задаткових і покриванє їх можливих страт. Окрема комісія, установа при виділі краєвим, адміністровала тим фондом, котрий називав ся резервовим і котрий в часом зріс до 100.000 зр., бо товариства задаткові майже не користали з него, бо і не потребували, тому то сойм поручив виділови краєвому дальше, щоби зі згаданого комісією застановив ся: до якої висоти і під якими уелвіями могли би бути уділені позички взглядом задатки з того фонду маючим ся основати касам Райфайзенівським і то почавши від р. 1887;

Вложено також обовязок на виділ краєвий, щоби для тих кас висьднав у ц. к. Правительства полекші стемплові і від належитостий, а наконєць щоби о розвою вже існуючих і маючих заснуватись кас Райфайзена зложив на найблизшій сесії докладне справозданє.

Виділ краєвий, виповняючи повиспї ухвали сойму — по переслуханю знатоків в маю 1887 — уложив нормальний статут для кас Райфайзена, котрий від подібних статутів в Німеччині лиш тим різнять ся, що деякі ухвали мусіли бути примінені до обовязуючого в Австрії закона о товариствах з дня 9. цвітня 1873 і що речинєць силати позичок установаєно на 2, взглядом на 4 роки вмєсто на 10 і довше. Стало ся те по тій причині, що затаганє більших позичок і на довший час уважано для селян за річ користнійшу, бо дешевшу — в нижньо-австрійським краєвим Банку гіпотечнім, як в касах Райфайзенівських. Сойм на засіданю дня 30. грудня 1887 порішив дальші в тій справі ухвали, з котрих найважнійшою є та, що комісію, завідуючу повисшим фондом резервовим, призначеним на підпиране товариств задаткових, розвязано, той фонд віддано в заряд Виділу краєвого і постановлено уділяти з него позички взглядом задатки касам Райфайзенівським на низький процент, найвисше 4%. Крім сего доповнено рештуючу суму з кредиту на рік 1887—1888 зр. сумою 1.000 зр. так, що на р. 1888 розпоряджав Виділ краєвий сумою 2.800 зр. Візвано також ц. к. правительство, щоби

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.	приходить о годині		посп.	особ.	відходить о годині	
		6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20		до Лавочного (Мункача, Пешту) Ворислава	
		6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15		до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
		7:10	з Зимної-води	6:30		» » дв. Підзамче	
		7:40	з Янова	6:30		до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
		7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45		до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
		7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:10		до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
		8:05	» » на дв. головний	9:25		до Янова	
		8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:35		до Підволочиск, Бродів	
1:30		9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	10:10		до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
		11:15	з Ярослава і Любачова	12:50		до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
1:50		11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова	2:15		до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
		1:01	з Янова	9:45		до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
		1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	3:05		до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів	
2:20		5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:15		до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
2:35		5:40	» » на дв. голов.	3:20		до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
		5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова	3:26		до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
				5:25		до Брухович	
						до Ярослава	
Ніч				Ніч			
8:45		6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:26		до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
		6:20	з Іцкан, Сучави	6:40		до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
			з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	6:50		до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
		7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:00		до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
		8:15	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:10		до Сокаля і Рави рускої	
			з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:20		до Тернополя дворець головний	
		8:30	з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту	7:42		дворець Підзамче	
		9:21	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	7:47		до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30		9:55	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	8:35		» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
		10:10	» » на дв. голов.	9:11		» » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.	
		10:08	з Лавочного (Пешту) Хирова	10:40		до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
		10:25	зі Скольного, Калуша	10:50		до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
		10:30	з Підволочиск на дворець Підзамче	11:10		до Підволочиск, Бродів дв. головний	
		12:10	» » на дворець головний	11:32		» » дв. Підзамче	
		3:03	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока	4:10		до Кракова (Відня, Берлина)	
2:16		3:30		5:50		до Брухович від 7. мая до 10. вересня	
		6:00					

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красницьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає
всякі
папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

Галицький
КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на
КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по
4¹/₂% на рік.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамської і для дітей
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсім Ви. Публику, що виграбляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдення, з всякого рода шкір, як: Обувє мужеске і дамске, також чоботи з хольянами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновлення і направи кальші і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовленя виконує в можливо як найкоротшім часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глубоким поважанем

139 **Іван Яримович.**

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!
Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“
комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА
історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів.
У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку; сильніше уваглядиюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів. — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.
Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зиблиевича, число 34.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. досилках пошт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — І інші товари по умірених цінах.

78-?

КОНКУРС.

Комітет інститута Руского Товариства педагогічного для дівчат під покровом св. О. Николая у Львові, пошукує господині до заряду домом і кухнею. Услівя: вік 30—40 літ, нагляд над порядком домовим і над кухнею, ціле удержане, мешкане і до 10 зр. пенсії місячно. Ближні інформації уділять член комітету Кость Паньковський, ул. Театинська ч. 19. у Львові. — Речинець до 1. червня 1899.

ТЕКЛЯ
ЦІЦІМІРСКА

у Львові
ул. Шептицьких ч. 8.
іспитована
СПОВИТУХА
поручає ся
зглядам пань.

Видає і відповідає за редакцію: Лев Лопатинський.

З друкарні В. А. Шпйковског о.